Не питайте про вік мій,
Не питайте ім'я.
На Середньому Заході
Народився був я.
Народився і виріс,
І затямив гаразд:
Це земля наших предків,
І Бог — Він за нас.
Хай історики пишуть,
Я скажу навпростець:
Появилися білі —
Індіанцям кінець.
Появилися білі —
І ніхто не поміг.
То ж народ молодий був,
І Бог був за них.
Із іспанцями бійка
Була-відгула.
І війна громадянська
Давно відійшла.
Вічна слава героям!
Не затьмарить їх час!
І була перемога,
І Бог був за нас.
Перша Світова
Закінчилася все ж.
А чому воювали —
Далебі, не збагнеш.
Та я добре затямив:
(Цим пишались не раз!)
Не рахують убитих,
Коли сам Бог за нас.
Другої Світової
Відгриміли громи.
Ми пробачили німцям,

І тепер друзі ми.
Шість мільйонів спалили
Вони в печах своїх…
Та ми з німцями друзі,
І Бог також за них.
Але є росіяни —
Ворог номер один.
Це якщо воювати,
То із ворогом цим.
Щоб і страх, і погорда,
І ненависті сказ…
І триматися гордо,
Адже сам Бог за нас.
Правда, є тепер зброя —
Понад зброї усі.
І якщо нас примусять,
Застосуєм її.
Натискаєш на кнопку —
І світ вибухне враз.
І ніколи не взнаєм,
Чи Бог справді за нас.
У години розпуки
Мене страх огорта:
Це ж колись поцілунком
Юда зрадив Христа.
І питання пекельне
Прямо кидає в дрож:
Бог — він був за Іуду?
За Іуду — також?
Ох, питання прокляті —
Аж гуде голова!
І збентеження дике
Не дається в слова.
Тільки піснею рветься,
Тільки в пісні гукну:

— Та якщо Бог за нас —
Він зупинить війну!